

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta: Antonín Vorlíček

Téma diplomové práce: Korporátní závoj a jeho limity v České republice

Rozsah práce: 53 stran

Datum odevzdání práce: 20. 11. 2019

1. Aktuálnost (novost) tématu:

Téma patří k zásadním a trvale aktuálním problémům korporátního práva nejen na domácí úrovni. V domácím prostředí je potom jeho aktuálnost zvýšena relativně nedávným přijetím nové úpravy, již dosud nelze mít v tomto ohledu za zcela probádanou.

2. Náročnost tématu (teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování, použité metody).

Téma považuji spíše za náročné, neboť vyžaduje dobrou orientaci v základních principech civilního a korporátního práva a dobré chápání účelu jednotlivých institutů. Zároveň vzhledem k mezinárodnímu rozměru problematiky je nezbytností práce se zahraniční literaturou, což náročnost dále zvyšuje.

3. Formální a systematické členění práce

Diplomant rozdělil svou práci do tří částí. V první si vymezuje základní pojmy, se kterými pracuje, ve druhé popisuje pozitivněprávní řešení odpovědnosti a ručení společníků obchodních korporací v českém právu, ve třetí se potom pokouší prozkoumat, zda typické případy „propíchnutí korporátního závoje“ známé z anglosaského a německého práva bude možné replikovat v českém prostředí a případně jak.

Této struktuře není co vytknout, bohužel jí zřejmě sledovaný záměr zůstal nenaplněn. Diplomant v první části ulpívá na povrchu traktovaných pojmů, namísto rozboru znaků, jež souvisejí s tématem práce, který by tvořil nástupní prostor pro další výklad, upadá do místy až karikující (viz např. popis teorií právní subjektivity) deskripce pojmů jako takových, která ve vztahu k vytyčenému tématu není nijak funkční. V návaznosti na to pak diplomant do značné míry selhává v popisu toho, co má být samotným předmětem jeho práce, tedy co že to vlastně je onen „korporátní závoj“ a proč by měl být někdy „propichován“: těmto otázkám věnuje diplomant pouhých pět nepřiliš hutných stran, na kterých se v podstatě toliko dozvídáme, že „jde o jakékoli dovození odpovědnosti společníka za dluhy společnosti, nehledě na to, zda jde o výjimku z autonomie společníka a společnosti, či omezeného ručení společníků.“ Takto zásadně nedostatečné vymezení a prozkoumání předmětu zkoumání potom vede k diplomantově bezradnosti ve druhé části, kde opět není zřejmé, jaký má být vztah jednotlivých popisovaných institutů k tématu práce, když jsou zcela zjevně popisovány i instituty, které žádnou takovou souvislost nemají (např. zákonné ručení společníků). Co diplomant skutečně rozumí pod pojmem propichování korporátního závoje se tak ve skutečnosti dozvídáme až v poslední, třetí

části, a to jen na příkladech. Ani zde ovšem skutečný rozbor použitelnosti českých právních institutů na tyto situace nepřichází.

4. Vyjádření k práci

K práci jsem se do značné míry již vyjádřil v předchozím bodě. Celkově práci považuji za neobjevnou a povrchně deskriptivní, tam, kde by se mělo nacházet jádro práce, nalezneme jen nicneříkající věty typu „*Následující obecné právní instituty jsou spíše abstraktní, využívající základních zásad, principů a obecných pravidel soukromoprávních kodexů. Jejich praktická využitelnost je proto diskutabilní a vyžadovala by velkou míru soudcovského aktivismu.*“

5. Kritéria hodnocení práce

a) splnění cíle práce

Otázku, kterou si diplomant vytkl, je, zda lze podle českého práva „propíchnout korporátní závoj“. Jak ovšem zmíněno výše, nepodařilo se mu tento institut charakterizovat, což mu potom zabránilo i v tom, aby na otázku jasně a přesvědčivě odpověděl. Namísto toho se zabýval otázkou, zda může společník někdy odpovídat či ručit za dluhy společnosti nebo za škodu, kterou společnost způsobí třetím osobám (mezi těmito dvěma situacemi navíc nerozlišuje), to je ovšem otázka podstatně širší a z větší části nezajímavá, přičemž navíc právě v případech, které by odpovídaly tématu práce, je řešení povrchní a neurčité. Cíl tedy považuji za splněný spíše částečně.

b) samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství

Diplomová práce se zdá být vypracována samostatně. Původního obsahu ovšem mnoho neobsahuje, z valné většiny jde o pouhý popis toho, co bylo publikováno jinými autory.

c) logická stavba práce

Práce má logické členění, které ovšem není naplněno odpovídajícím obsahem (viz výše). Logická stavba práce je tak nedostatečná, neboť jednotlivé části na sebe téměř nenasazují.

d) Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací

Pozitivně hodnotím poměrně rozsáhlou práci nejen se zdroji domácími, ale i anglickojazyčnými. Vyzdvihnout je také třeba fakt, že si student aktivně opatřil i nepublikovanou judikaturu, kterou v práci analyzuje.

e) hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)

Práci považuji za povrchní.

f) jazyková a stylistická úroveň

Jazyková a stylistická úroveň textu je průměrná, diplomant formuluje srozumitelně a kultivovaně, místy se ale nevyhne použití hovorového výrazu nebo nešikovné formulaci.

g) úprava práce (*text, grafy, tabulky*)

Úprava práce je standardní.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

Při obhajobě necht' se diplomant pokusí charakterizovat pojem „propíchnutí korporátního závoje“.

7. Závěrečné hodnocení

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě

Práci doporučuji k obhajobě.

Navržený klasifikační stupeň

Předběžně navrhuji ohodnotit diplomovou práci známkou dobře. Konečné hodnocení závisí na rozhodnutí komise v návaznosti na průběhu obhajoby.

V Praze dne 3. ledna 2020

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.

oponent diplomové práce